

Sobota 17. týždňa

Mt 14,1-12

Zrkadlo pravdy

Hľadanie pravdy život podľa nej prináša víťazstvo

Každý z nás túži po takom víťazstve, ktoré by bolo pevné a isté, nie iba prechodné, a ktoré by nám nikto nedokázal zničiť. O všelijakých pomíňajúcich víťazstvách počúvame každý deň. Sú to napr. športové správy. Dnes vychvaľujú toho a toho športovca a zajtra o ňom hovoria, že prehral. A po nejakom čase sa už o ňom nehovoria.

Dnešné Evanjelium nám hovorí o človeku, ktorý zvíťazil. Je ním Ján Krstiteľ. Na prvý pohľad to však nie je také jednoznačné. „**Herodes sa zarmútil, ale pre prísahu a kvôli spolustolujúcim dal Jána sťat'**” (Mt 14,9-10).

Jánova smrť slúži ako predobraz Ježišovej smrti. Obaja sú odmietnutí politickými vládcami a bezdôvodne popravení bez toho, aby boli dodržané právne formality. Ježiš pôjde rovnakou cestou. Protikladné postavy v tomto príbehu poskytujú kľúč ku svojej aktualizácii. Neohrozený prorok Ján, ktorý ohlasuje Božiu vôľu, pričom nehľadá na prípadné následky, stojí proti Herodesovi Antipovi, Herodiade a Salome.¹

Udivene sa môžeme pýtať: Aké víťazstvo Ján dosiahol? Ved' ho zabili. Skôr jeho protivníci zvíťazili nad ním. A predsa Ján Krstiteľ zvíťazil, lebo ostal verný pravde až do konca. A keď bolo treba vydať svedectvo pravde, nebál sa ničoho – ani smrti. Herodes bol napriek svojej funkcii slabý človek. Nemal žiadnu moc nad svojou manželkou a dcérou a nedokázal ovládnuť ani svoje vlastné pôžitkárске chůtky. Nevedel sa ovládať a kontrolovať. Keby Herodes dodržiaval Božie príkazy, zrejme by sa nedostal do takejto situácie. Herodes je predobrazom Piláta: obaja muži nechali zomrieť nevinných ľudí, pretože boli príliš slabí na to, aby sa postavili na obranu spravodlivosti.

V rozlúčkovej reči Ježiš o sebe prehlásil: „**Ja som cesta, pravda a život**” (Jn 14,6). Ježiš je pravda, ktorú neuznávajú a protivia sa jej ľudia, ktorých navádza ten, ktorý je “otec lži a klamstva” (porov. Jn 8,44). Kto ide za týmto klamárom, nedôjde k životu, ale k smrti. A predsa má toľko stúpencov, pretože svedkovia pravdy bývajú premožení, umlčaní a zabíjaní “v koncentračných

¹ ZEVINI, G.: *Lectio divina*. Kostelní Vydří : Karmelitánské nakladatelství, 2004, s. 283.

táboroch včerajška a dneška”. Prenasledovania vždy vypuknú tam, kde existujú ľudia, ktorí hlásajú jasne a zrozumiteľne životom a slovom Božiu pravdu.²

V ktoromsi kúte sveta sa chúlila zatrpknuto, vzdorovito a bezútešne hustá, desivá tma. Zrazu sa v tejto temnote zjavilo malé svetielko, síce malé, ale predsa len svetlo. Ktosi ho tam postavil, jednoducho bolo tam a svietilo. Ktosi prechádza okolo a vraví mu: „Veru lepšie by si sa vynímalo niekde inde, ako v tomto zastrčenom kúte.” „Prečo?” – pýta sa svetielko. „Ja predsa svietim, pretože som svetlo, a keďže som svetlo, tak svietim. Nesvietim preto, aby ma videli, ale preto, že mi to robí radosť byť svetlom.” A tu sa zamračená tma zúrivo vyrútila proti svetlu. Ale celá táto temnota bola bezmocná proti malému svetielku.³

Pánovo slovo nám dnes znova nastavuje zrkadlo. Ako vyzerá tvár víťaza, v ktorej sa poznávame? Je to tvár Jána Krstiteľa alebo tvár falošných prorokov – Herodesa či Herodiady? Počúvajme Pánov hlas, ktorý je hlasom pravdy, aby sme dosiahli trvalé víťazstvo, lebo len pravda nás vyslobodí.

Amen.

---

² ZEVINI, G.: *Lectio divina*. Kostelní Vydří : Karmelitánské nakladatelství, 2004, s. 284.

³ FEDUŠ, M.: *Z múdreho notesa*. Prešov : Vydavateľstvo Michala Vaška, 1998, s. 8.
